

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 4 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. เพื่อศึกษาระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ ประกอบด้วย ประเภทของกิจการ ขนาดเงินทุนขององค์การ จำนวนพนักงาน รายได้หรือยอดขายประจำปี ผลการดำเนินงาน รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุนของกิจการ ประเภทการผลิตของกิจการ ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด กลุ่มประเทศที่ส่งออก ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบในปัจจุบันต่อการดำเนินธุรกิจและความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 72 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ

1. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นประเภทอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาคือ อุตสาหกรรมทั่วไปจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 อื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 อุตสาหกรรมเคมี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

2. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีขนาดเงินทุนมากกว่า 50 – 200 ล้านบาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 มากที่สุด รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ขนาดเงินมากกว่า 200 – 500 ล้านบาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ตามลำดับ ส่วนขนาดเงินทุนมากกว่า 500 – 1,000 ล้านบาทและมากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป มีจำนวน 6 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3

3. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีจำนวนพนักงานมากกว่า 100 - 300 คน มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือพนักงานมากกว่า 500 - 1,000 คน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 มากกว่า 1,000 คน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมากกว่า 50 - 100 คน จำนวน 11 คน มากกว่า 300 - 500 คน มีจำนวน 7 คน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

4. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้หรือยอดขายต่อปีมากกว่า 500 – 1,000 ล้านบาท มีจำนวนมากที่สุดคือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมาคือ 100 – 500 ล้านบาทและ 1,000 – 5,000 ล้านบาท มีจำนวน 18 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนรายได้หรือยอดขายต่อปีที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท จำนวน 10 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.1

5. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีผลการดำเนินงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ถัดมาคือผลการดำเนินงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 -300 ล้านบาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ส่วนขาดทุนมีจำนวนน้อยที่สุด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 โดยกำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละ 5 ของรายได้ มีจำนวน 3 คนหรือ

ร้อยละ 4.2 ส่วนกำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละ 2, 10, 12, 15 และ 20 ของรายได้ มีจำนวน 2 คนเท่ากัน หรือร้อยละ 2.8

6. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัท เอกชน จำกัด 65 คน คิดเป็นร้อยละ 90.3 เจ้าของคนเดียวรวมถึงห้างหุ้นส่วน มีจำนวน 4 คน และบริษัทมหาชน จำกัด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และ 4.2 ตามลำดับ

7. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการมากกว่า 25-30 ปี มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ถัดมาก็คือมากกว่า 20-25 ปี จำนวน 17 คน มากกว่า 30 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน มากกว่า 5-15 ปี จำนวน 8 คนและมากกว่า 15-20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 13.9 11.1 และ 9.7 ตามลำดับ

8. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของเป็นชาวต่างชาติมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือการร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 ลำดับสุดท้ายคือเจ้าของเป็นคนไทย 100% จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

9. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ประเภทการผลิตของกิจการจะรับจ้างผลิต จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคือการรับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของคนที่ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับการผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

10. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดทั้งภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ มากถึง 44 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือส่งออกไปต่างประเทศ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และ ภายในประเทศเท่านั้น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

11. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประเทศเพื่อนบ้าน/อาเซียน ญี่ปุ่นและ ยุโรป มีจำนวน 17 คน เท่ากันทั้ง 3 ประเทศ คิดเป็นร้อยละ 23.6 ถัดมาคือประเทศสหรัฐอเมริกา 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 สาธารณรัฐประชาชนจีน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และแอฟริกา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

12. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจภายนอกประเทศและคู่แข่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เท่ากัน ถัดมาคือเศรษฐกิจภายในประเทศ มีจำนวน 10 คน เทคโนโลยี จำนวน 8 คน สถานการณ์การเมือง จำนวน 6 คนและสังคมวัฒนธรรม รสนิยมของลูกค้า มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 10.9 8.2 และ 2.7 ตามลำดับ

13. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นประเทศไทยมีความพร้อมปานกลางหรือค่อนข้างพร้อมในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียนกลุ่มประเทศที่ส่งออก

จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาคือไม่มีมีความพร้อม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และ มีความพร้อมมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในภาพรวมของระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมระดับทัศนคติในระดับมาก

5.1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในภาพรวมของระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมระดับทัศนคติในระดับมาก

5.1.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการที่มีต่อประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 24 สมมติฐาน ได้ดังนี้
สมมติฐานที่ 1 ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ประเภทของกิจการแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 23 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24 ความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมสามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น พบว่า ผู้บริหารองค์การมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวม และในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีลำดับที่ของระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับที่

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการผลิตหรือจำหน่ายที่ได้รับการตรวจสอบทุกขั้นตอนให้อยู่ในคุณภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในมาตรฐานคุณภาพที่กิจการกำหนด	4.29	0.740	มาก	1
กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงินด้วยความเสี่ยงที่เหมาะสม เน้นความมีวินัยและความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก	4.22	0.697	มาก	2
กิจการวางระบบทางด้านการบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตามตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว	4.17	0.732	มาก	3
กิจการมีการจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุนอย่างชัดเจนและล่วงหน้า	4.14	0.737	มาก	4
กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบและการกำหนดระดับสินค้าคงคลังในปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้รับตามแผนที่กำหนด	4.10	0.695	มาก	5
มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นผลประโยชน์ของพนักงานอย่างเป็นธรรม และเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน	4.03	0.839	มาก	6
ทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการและการควบคุม มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องต่อเนื่องและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้	4.01	0.760	มาก	7
การทำงานของฝ่ายผลิตมีการประสานงานที่สอดคล้องกับฝ่ายการตลาด	3.96	0.777	มาก	8

**ตารางที่ 5.1(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่**

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
โครงสร้างองค์กรมีความคล่องตัว จับไว สามารถ ยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้	3.96	0.795	มาก	8
ช่องทางการจัดจำหน่าย และกระบวนการจัดส่ง ให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว ตรงต่อ เวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า	3.94	0.820	มาก	9
นโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุน และกำไรที่เป็นเป้าหมายตลอดจน เป็นราคาที่ตลาด ยอมรับได้	3.92	0.765	มาก	10
กิจการสามารถจัดการเรื่องการหาแหล่งเงินทุน ที่มี ต้นทุนต่ำด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม	3.90	0.875	มาก	11
กิจการมีการตรวจสอบซ่อมแซม บำรุงรักษา เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตที่ใช้ในการผลิตอยู่ อย่างสม่ำเสมอ	3.89	0.723	มาก	12
กิจการมีวิธีการในการสื่อสาร ติดต่อประชาสัมพันธ์ ได้หลากหลายช่องทางให้กับบุคลากรทุกระดับ ภายในองค์กร เพื่อความเข้าใจในการทำงานที่ดี ร่วมกัน	3.89	0.761	มาก	12
มีการจัดการอย่างสมดุลระหว่างกิจกรรมงาน และ ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคลากรภายใน องค์กรพึงมี	3.86	0.737	มาก	13
กิจการดำเนินการธำรงรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีคุณค่าอย่างจริงจัง	3.86	0.844	มาก	13
วิจัยและพัฒนาการออกแบบและ การใช้ประโยชน์ ของผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยเน้นลูกค้า เป็นสำคัญ	3.85	1.044	มาก	14

**ตารางที่ 5.1(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่**

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ล่วงหน้าถึงผลกระทบจากปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอก (เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง) ตลอดจน การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ธุรกิจควบคุมได้ ยาก	3.76	0.847	มาก	15
ระบบการประเมินความดีความชอบ ในการ ปฏิบัติงาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องของฝ่ายบริหาร มีความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับการยอมรับ	3.76	0.796	มาก	15
กิจการมีการจัดการด้านการเงินในรูปคณะกรรมการ โดยเน้นการทำงานแบบปรึกษาหารือร่วมกันและมี ความโปร่งใส	3.72	0.953	มาก	16
กิจการมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ ให้ สามารถทัดเทียมกับคู่แข่งชั้นได้อย่างต่อเนื่อง แม้ ในยามที่พบกับปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ ไม่แน่นอน	3.69	0.725	มาก	17
กิจการมีการดำเนินการด้วยขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุก เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดไว้ ในตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์กร	3.67	0.805	มาก	18
กิจการสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและความไม่แน่นอนได้	3.67	0.787	มาก	18
สร้างความต้องการในตัวสินค้า และขยายโอกาส ทางการตลาดให้หลากหลายขึ้น รวมทั้งตรวจสอบ กระแสการตอบรับสิ่งใหม่ๆ ให้กับลูกค้าและตลาด ในเชิงรุกอยู่เสมอ	3.64	1.092	มาก	19

ตารางที่ 5.1(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับที่

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิตรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต	3.60	0.867	มาก	20
การดำเนินการตามข้อ 1 ดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้วสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง	3.58	0.852	มาก	21
นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูกกิจการนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป	3.54	0.903	มาก	22
กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจหรือมีส่วนเกื้อหนุนการดำเนินงานของกิจการ	3.49	0.822	ปานกลาง	23
การส่งเสริมการตลาดมีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน	3.32	0.853	ปานกลาง	24
โดยรวม	3.84	0.819	มาก	

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการผลิตหรือจำหน่ายที่ได้รับการตรวจสอบทุกขั้นตอนให้อยู่ในคุณภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในมาตรฐานคุณภาพที่กิจการกำหนด” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ขณะที่ “กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงินด้วยความเสี่ยงที่เหมาะสม เน้นความมีวินัย และความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 “กิจการวางระบบทางด้านการบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตามตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว” เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 “กิจการมีการจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุนอย่างชัดเจนและล่วงหน้า” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 “กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบและ

การกำหนดระดับสินค้าคงคลังในปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้รับตามแผนที่กำหนด” เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 “มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นผลประโยชน์ของพนักงานอย่างเป็นธรรม และเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน” เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 “ทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการและการควบคุม มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องต่อเนื่องและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 “การทำงานของฝ่ายผลิตมีการประสานงานที่สอดคล้องกับฝ่ายการตลาด” และ “โครงสร้างองค์การมีความคล่องตัว ฉับไว สามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้” เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 “ช่องทางการจัดจำหน่าย และกระบวนการจัดส่งให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว ตรงต่อเวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 “นโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุนและกำไรที่เป็นเป้าหมายตลอดจน เป็นราคาที่ตลาดยอมรับได้” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 “กิจการสามารถจัดการเรื่องการหาแหล่งเงินทุน ที่มีต้นทุนต่ำด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 “กิจการมีการตรวจสอบซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตที่ใช้ในการผลิตอยู่ อย่างสม่ำเสมอ” และ “กิจการมีวิธีการในการสื่อสาร ติดต่อประชาสัมพันธ์ ได้หลากหลายช่องทาง ให้กับบุคลากรทุกระดับภายในองค์การ เพื่อความเข้าใจในการทำงานที่ร่วมกัน” เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 “มีการจัดการอย่างสมดุลระหว่างกิจกรรมงาน และภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคลากรภายในองค์การพึงมี” และ “กิจการดำเนินการธำรงรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีคุณค่าอย่างจริงจัง” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 “วิจัยและพัฒนาการออกแบบและการใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอโดยเน้นลูกค้าเป็นสำคัญ” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 “ระบบการประเมินความดีความชอบ ในการปฏิบัติงาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องของฝ่ายบริหารมีความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับการยอมรับ” และ “กิจการมีการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ล่วงหน้าถึงผลกระทบจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง) ตลอดจน การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ธุรกิจควบคุมได้ยาก” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 “กิจการมีการจัดการด้านการเงินในรูปคณะกรรมการ โดยเน้นการทำงานแบบปรึกษาหารือร่วมกันและมีความโปร่งใส” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 “กิจการมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ ให้สามารถทัดเทียมกับคู่แข่งชั้นได้อย่างต่อเนื่อง แม้ในยามที่พบกับปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ไม่แน่นอน” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 “กิจการมีการดำเนินการด้วยขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุก เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดไว้ในตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์การ” และ “กิจการสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและความไม่แน่นอนได้” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 “สร้างความต้องการในตัวสินค้า และขยายโอกาสทางการตลาดให้หลากหลายขึ้น รวมทั้งตรวจสอบกระแสการตอบรับสิ่งใหม่ๆ ให้กับลูกค้าและตลาดในเชิงรุกอยู่เสมอ” เป็น

ลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 “กิจการมีการค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิตรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต” เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 “การดำเนินการตามข้อ 1 ดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้ว สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง” เป็นลำดับที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 “นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูกกิจการนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป” เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 “กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจหรือมีส่วนเกื้อหนุนการดำเนินงานของกิจการ” เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 “การส่งเสริมการตลาดมีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน” เป็นลำดับที่ 24 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

5.2.2 การวิจัยเรื่องขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมสามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น พบว่า ผู้บริหารองค์กรมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวม และในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีลำดับที่ของระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับที่

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของคุณภาพที่ดีกว่าคู่แข่ง	4.03	0.769	มาก	1
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของการใช้งานของสินค้าและบริการที่มีความรวดเร็วทันต่อเวลา	4.00	0.787	มาก	2

ตารางที่ 5.2(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของจิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่

จิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์การมีความสามารถในการจัดการที่ยืดหยุ่นตาม คำสั่งซื้อของลูกค้าที่มีความต้องการที่หลากหลาย	4.00	0.732	มาก	2
กิจการยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางในการ ดำเนินงาน	3.99	0.847	มาก	3
องค์การมีนโยบายที่ชัดเจน และโปร่งใสในการรับ คนเข้าทำงาน เน้นมีความรู้ความสามารถ และมี ทัศนคติทางบวกในการทำงาน	3.96	0.795	มาก	4
องค์การมีสายสัมพันธ์ในการทำงานช่วยเหลือ สนับสนุนร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทคู่สัญญา หรือ ซัพพลายเออร์ ฯลฯ	3.86	0.861	มาก	5
องค์การมีระบบการจัดเก็บข้อมูล สามารถนำมาใช้ ได้อย่างถูกต้องทันเวลา และชัดเจน	3.86	0.737	มาก	5
องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของ ความคุ้มค่าของมูลค่าที่ได้รับจากราคาที่ลูกค้าได้ จ่ายไป เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง	3.85	0.816	มาก	6
องค์การมีความสามารถในการประเมินต้นทุนของ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว	3.79	0.804	มาก	7
กิจการมีการพัฒนาและฝึกอบรมเพิ่มพูน ความสามารถของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่อง	3.75	0.852	มาก	8
กิจการสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วมี ต้นทุนที่ต่ำ และด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม	3.72	0.967	มาก	9
บุคลากรภายในองค์การส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่ สามารถพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถนะ ความสามารถได้ หลายบทบาทหน้าที่ หากมีความจำเป็นต้องมีการ ปรับเปลี่ยนเกิดขึ้น	3.72	0.697	มาก	9

ตารางที่ 5.2(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
 ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
 อาเซียน ตามลำดับที่

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของ นวัตกรรมและความทันสมัย ของผลิตภัณฑ์	3.72	0.859	มาก	9
กิจการมีแผนการบริหารความเสี่ยงที่พร้อมรับมือ เพื่อรักษาความต่อเนื่องของธุรกิจ หรือป้องกันความ เสียหายรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น	3.69	0.762	มาก	10
องค์กรสามารถจัดหาทรัพยากรและวัตถุดิบที่ จำเป็นในการผลิตทั้งในด้านความรวดเร็วทัน ต่อเวลา และด้วยต้นทุนที่เหมาะสม	3.64	0.827	มาก	11
องค์กรมีการติดตามและประเมินผลด้วยเครื่องมือ ชี้วัดที่เชื่อถือได้และนำผลดังกล่าวมาร่วมประชุม หารือเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขเป็นระบบอย่าง ต่อเนื่อง	3.50	0.888	มาก	12
กิจการมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและ เหมาะสม เพื่อการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ดูงาน และให้ทุนการศึกษากับพนักงาน	3.49	1.021	ปานกลาง	13
กิจการมีนโยบายสนับสนุน การบริหารจัดการที่มี เป้าหมายของการทำให้องค์กรได้รับรางวัลจากการ มีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ ยอมรับในระดับชาติขึ้นไป	3.40	1.030	ปานกลาง	14
องค์กรมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่ โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม	3.38	1.027	ปานกลาง	15
กิจการมีการพัฒนางานวิจัยในลักษณะเชิงรุก ทางด้านวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม	3.32	0.932	ปานกลาง	16

**ตารางที่ 5.2(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่**

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิทยาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินงาน	3.22	0.996	มาก	17
องค์การมีหน่วยงานการวิจัยและพัฒนา เพื่อการ สร้างนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างจริงจัง ทั้งพัฒนาเอง และในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือ กันกับหน่วยงานภายนอก	3.17	1.088	ปานกลาง	18
โดยรวม	3.67	0.873	มาก	

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.2 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของคุณภาพที่ดีกว่าคู่แข่ง” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ขณะที่ “องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของการใช้งานของสินค้าและบริการที่มีความรวดเร็วทันต่อเวลา” และ “องค์การมีความสามารถในการจัดการที่ยืดหยุ่นตามคำสั่งซื้อของลูกค้าที่มีความต้องการที่หลากหลาย” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 “กิจการยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางในการดำเนินงาน” เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 “องค์การมีนโยบายที่ชัดเจนและโปร่งใสในการรับคนเข้าทำงาน เน้นมีความรู้ความสามารถ และมีทัศนคติทางบวกในการทำงาน” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 “องค์การมีสายสัมพันธ์ในการทำงานช่วยเหลือสนับสนุนร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทคู่สัญญา หรือ ซัพพลายเออร์ ฯลฯ” และ “องค์การมีระบบการจัดเก็บข้อมูล สามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องทันเวลา และชัดเจน” เป็นลำดับที่ 5 ด้วยเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 “องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของความคุ้มค่าของมูลค่าที่ได้รับจากราคาที่ลูกค้าได้จ่ายไป เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง” เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 “องค์การมีความสามารถในการประเมินต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 “กิจการมีการพัฒนาและฝึกอบรม

เพิ่มพูนความสามารถของบุคลากรอยู่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง” เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 “กิจการ สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วมีต้นทุนที่ต่ำ และด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม” “องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของนวัตกรรม และความทันสมัย ของผลิตภัณฑ์”และ “บุคลากรภายในองค์กรส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่สามารถพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถนะ ความสามารถได้หลายบทบาทหน้าที่ หากมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนเกิดขึ้น” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 “กิจการมีแผนการบริหารความเสี่ยงที่พร้อมรับมือ เพื่อรักษาความต่อเนื่องของธุรกิจ หรือป้องกันความเสียหายรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 “องค์กรสามารถจัดหาทรัพยากรและวัตถุดิบที่จำเป็นในการผลิตทั้งในด้านการรวดเร็วทันต่อเวลา และด้วยต้นทุนที่เหมาะสม” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 “องค์กรมีการติดตามและประเมินผลด้วยเครื่องมือชี้วัดที่เชื่อถือได้และนำผลดังกล่าวมาร่วมประชุมหารือเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง” เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 “กิจการมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา จัดงาน และให้ทุนการศึกษากับพนักงาน” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 “กิจการมีนโยบายสนับสนุนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายของการทำให้องค์กรได้รับรางวัลจากการมีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติขึ้นไป” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 “องค์กรมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 “กิจการมีการพัฒนางานวิจัยในลักษณะเชิงรุกทางด้านวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 “กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิทยาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 “องค์กรมีหน่วยงานการวิจัยและพัฒนา เพื่อการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างจริงจัง ทั้งพัฒนาเองและในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือกันกับหน่วยงานภายนอก” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17

ตารางที่ 5.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพ และขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การปรับตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน				
ด้านการจัดการการตลาด	3.73	0.915	มาก	4
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	3.98	0.760	มาก	2
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	4.03	0.799	มาก	1
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3.86	0.797	มาก	3
ด้านสภาพแวดล้อม	3.62	0.823	มาก	5
โดยรวม	3.84	0.819	มาก	
ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินงาน				
ด้านการบริหาร	3.78	0.825	มาก	1
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.59	0.898	มาก	3
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.64	0.897	มาก	2
โดยรวม	3.67	0.873	มาก	

จากตารางที่ 5.3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.84 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.819 ซึ่งเช่นเดียวกับระดับขีดสมรรถนะของการดำเนินการปรับตัวของกิจการ โดยภาพรวมและในแต่ละด้านก็อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.67 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.873

ผลการศึกษาในแต่ละด้านของการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน เป็นด้านการดำเนินการของกิจการที่ผู้บริหารมีความเห็นว่า กิจการที่ตนเองบริหารงานอยู่สามารถดำเนินการปรับตัวให้มีประสิทธิภาพได้มากที่สุด เป็นอันดับแรก โดยข้อความที่ได้คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สูงที่สุด ($\bar{X}$ = 4.22) คือ การที่ “กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงินด้วยความเสี่ยงที่เหมาะสม เน้นความมีวินัย และความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก” อันดับต่อมาคือ “กิจการวางระบบทางด้าน

การบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตามตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว” ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.17 อีกทั้ง “กิจการมี การจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุนอย่างชัดเจนและล่วงหน้า” ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.14

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นภาพของความเชื่อมั่นของผู้บริหารที่มีต่อระบบการ บัญชีและการเงินที่กิจการของตนดำเนินการอยู่ว่าสามารถไว้วางใจได้และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ใน สถานการณ์ที่มีความผันผวนจากสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจ รอบด้านมากขึ้นเรื่อยๆ ความจำเป็นที่จะต้อง บริหารจัดการในส่วนที่กิจการสามารถดูแลควบคุมได้ จึงเป็นแนวทางที่ง่ายและควรดำเนินการให้ เกิดขึ้นเพื่อทำให้กิจการมีรากฐานที่มั่นคงทางด้านระบบบัญชีและการเงินที่เป็นเสมือนเส้นเลือด หล่อเลี้ยงการคงอยู่ให้เป็นไปอย่างราบรื่นของกิจการ อย่างไรก็ตาม ประเด็นของการจัดการด้าน การเงินในรูปคณะกรรมการอาจยังไม่มีประสิทธิภาพและความโปร่งใสเท่าที่ควร จึงจะเห็นได้ว่า ประเด็นนี้ได้รับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ต่ำสุดในด้านดังกล่าว

ส่วนด้านอื่นๆ ของแนวทางการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจนั้น ผลการศึกษาพบว่า ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ลำดับที่สอง ($\bar{x}$ = 3.98) โดย กิจการมีระดับประสิทธิภาพในการสั่งซื้อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นอย่างดี ทั้งในแง่มุมมองของการ ตรวจสอบทุกขั้นตอนเพื่อให้มีคุณภาพที่ยอมรับได้กับมาตรฐานที่กำหนดและในแง่มุมมองของการมี ปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้ได้มาตามแผนการที่กำหนดไว้อย่างไรก็ตาม ประเด็นของ การค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิตรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต ยังถือได้ ว่าไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร หากเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของกิจการในด้านนี้ในแง่มุมมองอื่นๆ ดังจะเห็นได้ว่า ประเด็นนี้ได้รับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.60 ซึ่งมีลำดับที่ต่ำที่สุดในด้านดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณาลึกลงไปในรายละเอียดของงานวิจัยชิ้นนี้ในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันกับขีดสมรรถนะใน การดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ ด้านคุณภาพนวัตกรรมและงานวิจัย เฉพาะในส่วนที่เป็น ข้อความประเด็นด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัยเท่านั้นในมิติต่างๆ ทั้งในมุมมองด้านการพัฒนา บุคลากรที่ว่า “กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอา วิทยาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน” มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.22 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง และ “องค์กรมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัย ที่โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม” ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.38 อยู่ในระดับปาน กลางเช่นกัน

นอกจากนี้ หากนำเอาผลการศึกษารั้งนี้ในเรื่องเดียวกันแต่อยู่ในด้านคุณภาพเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย โดยตรงตามที่ปรากฏผลค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) จากตารางที่ 4.13 จะพบว่าประเด็นของ ข้อความที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัย โดยไม่นำเอาข้อความที่เกี่ยวข้องกับการ ยอมรับของลูกค้ามาพิจารณาจะพบประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งองค์กรธุรกิจควรนำไปพิจารณา เพิ่ม

แนวทางการดำเนินการปรับตัวทางธุรกิจของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างขีดสมรรถนะให้สูงขึ้นทางด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัย ดังตารางที่ 5.2 และ 5.3

เมื่อย้อนกลับมาพิจารณาผลของงานวิจัยชิ้นนี้ ในด้านต่างๆของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจอีกครั้งหนึ่งนั้น จะพบว่าด้านการจัดการการตลาดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.73 เป็นลำดับที่ 3 ของด้านการดำเนินงานทั้งหมด ทั้งนี้การดำเนินการในเรื่องของ "ช่องทางการจัดจำหน่ายและกระบวนการจัดส่งให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตรงต่อเวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า" เป็นกิจกรรมอันดับแรกของความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกิจการธุรกิจกลุ่มตัวอย่างนี้ในภาพรวม ตลอดจนมีประสิทธิภาพในเรื่องของนโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุนและกำไร เป็นราคาที่ตลาดยอมรับได้อีกด้วยเป็นลำดับที่สองด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 3.92

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นของ “การส่งเสริมการตลาดของกิจการเหล่านี้ในภาพรวมกลับมีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ตัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน” ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจนถึงกับมีตัวเลขค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ในระดับปานกลางคือ 3.32 และเป็นประเด็นที่ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าประเด็นดังกล่าวกิจการมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการทางธุรกิจเพื่อปรับตัวไม่ดีนัก โดยเห็นได้จากการอยู่ในลำดับที่สุดท้ายเมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นอื่นๆ ซึ่งเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ลงในรายละเอียดมากขึ้น ก็จะพบว่าสิ่งที่พบนี้สอดคล้องกับประเด็นของการที่กิจการยังมีขีดสมรรถนะในการดำเนินงานการปรับตัวด้านการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัยไม่มากนัก ซึ่งถ้าหากกิจการสามารถส่งเสริมสนับสนุนในประเด็นดังกล่าวให้เข้มแข็งและจริงจังขึ้นได้เมื่อใด กิจการก็จะสามารถสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย สามารถนำเสนอรูปแบบที่โดดเด่นตัดเทียมหรือเหนือกว่าคู่แข่งในตลาดเดียวกันได้ให้กับลูกค้ามากขึ้น ซึ่งในระยะยาวองค์กรธุรกิจจำเป็นต้องดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อให้การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงอันจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบให้กับองค์กรธุรกิจในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกันไป

ผลการศึกษาด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.62 อยู่ในลำดับที่ 4 ได้มีประเด็นที่น่ากังวลเกี่ยวกับการปรับตัวที่ต้องเข้มงวดมากขึ้นให้กับองค์กรธุรกิจ ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ที่เท่ากับ 3.49 ในประเด็นที่ว่า "กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจหรือมีส่วนเกื้อหนุนการดำเนินงานของกิจการ" อยู่ในลำดับที่ 6 และมีระดับปานกลางเท่านั้น รวมทั้งประเด็นที่ว่า "นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูกกิจการนำมา

ประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป" มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.54 ซึ่งถือว่าเป็นค่าเฉลี่ยที่ไม่มากนัก เนื่องจากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ใกล้ระดับปานกลางแล้ว

นอกจากนี้ผลการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจในด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าที่ต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นๆ นั่นคือ 3.36 โดยผู้บริหารองค์การที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่ากิจการตนเอง “มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นประโยชน์กับพนักงานอย่างเป็นธรรมและเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน” ซึ่งประเด็นนี้มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.03 และกิจการมี “โครงสร้างองค์การที่คล่องตัวฉับไวสามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้” ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 3.96 อยู่ในลำดับที่ 2 ระดับมาก อย่างไรก็ตามกิจการควรจะเพิ่มการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้นในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “การมีขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุกเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์การ” อย่างจริงจัง (ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.67 ลำดับสุดท้าย)

ขณะที่ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารองค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การที่มีคุณลักษณะของปัจจัยที่แตกต่างกัน ในประเด็นดังต่อไปนี้คือ ขนาดเงินทุนของกิจการ รายได้หรือยอดขายรายต่อปีและความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียนต่างกัน จะมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่แตกต่างกัน

เช่นเดียวกันกับผลการวิเคราะห์ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้บริหารองค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การที่มีคุณลักษณะของปัจจัยที่แตกต่างกันใน ประเด็นดังต่อไปนี้คือ ประเภทของกิจการ ผลการดำเนินงาน สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุน ประเภทการผลิตและความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่างกันมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 5.4 และ 5.5

ตารางที่ 5.4 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ ของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานในบางด้านหรือในภาพรวม

ข้อมูลทั่วไปของ ลักษณะกิจการ	ภาพรวมและประสิทธิภาพ แต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
1. ขนาดเงินทุนของ กิจการ	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05
	ด้านบริหารองค์การและทรัพยากร มนุษย์	-	-
	ด้านสภาพแวดล้อม	✓	0.05
2. รายได้หรือยอดขาย ประจำปี	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	-	-
	ด้านบริหารองค์การและทรัพยากร มนุษย์	-	-
	ด้านสภาพแวดล้อม	-	-
3. ความพร้อมของ ประเทศไทยในการ เป็นสมาชิกกลุ่ม อาเซียน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	✓	0.05
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05
	ด้านบริหารองค์การและทรัพยากร มนุษย์	-	-
	ด้านสภาพแวดล้อม	-	-

ตารางที่ 5.5 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ ของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้านหรือในภาพรวม

ข้อมูลทั่วไปของ ลักษณะกิจการ	ภาพรวมและขีดสมรรถนะ แต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
1.ประเภทของกิจการ	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการบริหาร	-	-
	ด้านการพัฒนาบุคลากร	✓	0.05
	ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	✓	0.05
2. ผลการดำเนินงาน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	✓	0.05
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	-	-
3.สัดส่วนของ โครงสร้างการลงทุน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	✓	0.05
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	-	-
4.ประเภทการผลิต	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05
5.ความพร้อมของ ประเทศไทยในการเป็น สมาชิกประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านการจัดการการตลาด	✓	0.01
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้บริหาร ผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจควรเพิ่มการปรับตัวกิจกรรมด้านที่อย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานน้อยกว่าด้านอื่นๆ อยู่ นั่นคือ ด้านการจัดการการตลาดและด้านสภาพแวดล้อม สำหรับด้านการจัดการการตลาดนั้น ควรส่งเสริมการตลาดให้มีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน ทั้งนี้การทำกิจกรรมดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยความแข็งแกร่งและมีแรงสนับสนุนจากความสามารถทางด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมและวิจัยร่วมด้วย ซึ่งศักยภาพด้านถือเป็นสมรรถนะที่จำเป็นของทุกองค์กรธุรกิจที่มีเป้าหมายจะเป็นผู้นำธุรกิจในอนาคตที่ตนเองดำเนินการอยู่ ดังนั้นสิ่งที่กิจการธุรกิจจะต้องดำเนินการควบคู่ไปด้วยนั้นก็คือ การส่งเสริมและสนับสนุน ทั้งจากการวางแผนนโยบายและแนวทางกลยุทธ์ทางธุรกิจขององค์กร โดยมีงบประมาณที่เพียงพอในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งความสามารถด้านนี้ให้โดดเด่นและอย่างต่อเนื่องให้ได้

ในขณะที่ด้านสภาพแวดล้อมผู้บริหารกิจการควรค้นหาข้อมูลและติดตามตรวจสอบพร้อมทั้งวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านบวกและลบ จะเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น รวมทั้งที่อาจจะเกิดขึ้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายของภาครัฐ นอกจากมีปัจจัยสิ่งแวดล้อมอีกปัจจัยหนึ่งที่ควรจัดการเป็นพิเศษในลำดับถัดมาก็คือ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ที่กิจการควรได้เลือกสรรและนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมและ สอดคล้องกับต้นทุนที่จะต้องลงทุนไปด้วย ซึ่งประเด็นนี้เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกันอยู่แล้วกับการสนับสนุนงานด้านนี้เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์อื่นๆ ที่จะตามมาของกิจการได้ด้วยเป็นอย่างดี เช่น กิจกรรมด้านการจัดการตลาด เป็นต้น

2. กิจการควรต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องของการสร้างและเพิ่มขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจให้เข้มแข็งขึ้น ทั้งนี้เพื่อพร้อมรับมือและเผชิญ กับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ทุกขณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาบุคลากร ซึ่งด้านนี้ในแง่มุมมองของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของธุรกิจยังถือว่าคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากก็จริง แต่อยู่ในช่วงท้ายหรือน้อยกว่าด้านอื่นๆ ที่มีประเด็นที่กิจการควรเพิ่มกิจกรรมการปรับตัวให้มากขึ้นคือ

2.1 มีการสร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิทยาการความรู้รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน

2.2 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสม เพื่อการฝึกอบรมจัดประชุม สัมมนา ทุนและให้ทุนการศึกษาแก่นักงาน

2.3 หาแนวทางเสริมสร้างความแข็งแกร่งและมีนโยบายที่ชัดเจนให้กับหน่วยงานด้านการวิจัย และจัดหารวมทั้งธำรงรักษาบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่โดดเด่น สนับสนุนให้บุคลากรได้สามารถเพิ่มพูนความสามารถและมีโอกาสในการสร้างสรรค์ผลงาน นวัตกรรม เทคโนโลยีและคุณภาพงานให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นได้

3. กิจการควรให้ความสำคัญกับงานด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัยอย่างจริงจังในการดำเนินการเพิ่มเติมจากที่กล่าวมา ดังต่อไปนี้

3.1 ควรจัดตั้งหน่วยงานการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อสร้างสิ่งใหม่ๆ ในสิ่งเหล่านี้อย่างจริงจังในลักษณะเชิงรุก มีรูปแบบที่จะให้ได้ผลงาน ทั้งด้วยการพัฒนาเองจากบุคลากรขององค์กรและในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือกันกับหน่วยงานภายนอก

3.2 ฝ่ายบริหารควรกำหนดนโยบายเน้นการสนับสนุนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายของการทำให้องค์กรได้รับรางวัลจากการมีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติขึ้นไป สิ่งนี้จะส่งผลต่อการได้รับความเชื่อถือ เชื่อมั่นในศักยภาพขององค์กรอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังสามารถส่งผลบวกให้กับงานด้านอื่นๆ ด้วย เช่น งานด้านการจัดการตลาดภาพพจน์องค์กรที่ดี คุณภาพและความไว้วางใจที่ได้รับจากลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือซัพพลายเออร์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนการจัดหาแหล่งเงินทุนที่มีศักยภาพและต้นทุนต่ำก็สามารถเกิดขึ้นได้จากความเชื่อถือที่ได้รับในระดับสากลจากสาธารณะชนทั่วไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานการศึกษาวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ในอนาคต น่าที่จะเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากหลายฝ่ายที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบทั้งทางบวก และทางลบ หลังจากประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แล้ว สักระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ หรือประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่ได้สำรวจแล้วก่อนหน้านี้ที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อที่จะได้นำผลกระทบที่ศึกษาเพิ่มเติม นำมาปรับปรุง พัฒนาแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้านที่เป็นมิติต่าง ๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยเป็นการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน และต่อเนื่องของบรรดาประเทศต่าง ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาชนในทุกประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ